Ἀξιέπαινος ἡ Ὀργάνωσις Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν διὰ τὴν θαυμασίαν πρωτοβουλίαν τοῦ νὰ στηθῇ ἡ προτομὴ Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου εἰς τὰς Πάτρας. Συγχαρητήρια.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Ἡ Ἀχαϊκὴ Ἑταιρία τιμᾶ σήμερον τὴν μνήμην τοῦ τελευταίου αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου. Ἂς προσέλθωμεν εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν διὰ νὰ ἀποτίσωμεν τὸν ὀφειλόμενον φόρον τιμῆς πρὸς τὸν μέγαν Ἕλληνα.

ΕΠΙ ΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΠΕΤΕΙΩ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΟΥ

Ο ΜΑΡΜΑΡΩΜΕΝΟΣ ΒΑΣΙΛΗΑΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Π. ΜΠΟΥΡΑ

Εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Ἐθνικῆς καὶ Ἱστορικῆς Ἑταιρείας θὰ γίνουν σήμερα τ' ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τοῦ ἡρωϊκοῦ θανάτου του ὄχι ὡς Βυζαντινοῦ Αὐτοκράτορος, ἀλλά, ὅπως τὸν θέλει ὁ θρύλος, ὡς Μαρμαρωμένου Βασιληᾶ.

Κατὰ τὴν παράδοσι, ἡ τελευταία λειτουργία τῆς Ἁγίας Σοφίας δὲν ἐτελείωσε, διεκόπη τὴν ὥρα ποὺ ἐψάλλετο τὸ χερουβικὸν «Ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξάμενοι»... Ἄγγελος Κυρίου τὸν ἅρπαξε καὶ τὸν φυλάει, γιὰ νὰ τὸν ἀναστήσῃ ὅταν ἔρθῃ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου. Σὲ ποιὸ ἄλλο Ἔθνος ὑπάρχει παράδοσι τοῦ Μαρμαρωμένου Βασιληᾶ; Ὁ Νικόλαος Πολίτης, ὁ ὁποῖος συνέλεξε τὰς παραδόσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, κρίνων ἀπὸ ἐθνικῆς πλευρᾶς τὴν παράδοσιν τοῦ Μαρμαρωμένου Βασιληᾶ, τὴν θεωρεῖ, καὶ δικαίως, ὡς τὴν πολυτιμοτάτην ὅλων, διότι εἰς αὐτὴν ἀποκορυφώνονται οἱ πόθοι καὶ οἱ ἐλπίδες τοῦ δουλεύοντος γένους διὰ τὴν ἐθνικήν μας Ἀνάστασιν καὶ Ἐλευθερίαν.

Ὁ δὲ σοφὸς καθηγητὴς Σπυρίδων Λάμπρος, ὁ ὁποῖος ἠσχολήθη μὲ τὶς εἰκόνες τοῦ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, ἔγραφε εἰς τὸν «Νέον Ἑλληνομνήμονα» τὸ 1901, ὅτι «μετ' οὐ πολὺν χρόνον ἡ Πρωτεύουσα τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου θὰ κοσμηθῇ διὰ τοῦ ἀνδριάντος τοῦ τελευταίου Αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου». Περὶ τῆς μορφῆς του ἐκφράζει τὴν γνώμην, ὅτι ἔδει αὕτη νὰ παριστάνῃ τὴν εἰκόνα τοῦ μάρτυρος Αὐτοκράτορος μὲ πιστὴν αὐτοκρατορικὴν περιβολὴν τοῦ Παλαιολόγου. Καὶ ἀφοῦ ἀναθεωρεῖ τὰς διαφόρους ἀναπαραστάσεις τοῦ Κωνσταντίνου, περιγράφει ἀρκετὰ ἐνδιαφέροντα διὰ τὰς εἰς διαφόρους ἐποχὰς ἐκδοθείσας εἰκόνας του:

● Διὰ τὸν αὐτοκράτορα Κωνσταντῖον Παλαιολόγον τὰ μόνα στοιχεῖα τὰ ὁποῖα ἔχομεν περὶ τῆς μορφῆς αὐτοῦ καὶ τῆς περιβολῆς εἶναι:

◆ Ἡ χρυσῆ βούλλα χρυσοβούλλου, ἔτους 1451, δι' οὗ παρείχοντο ἐμπορικαὶ εὐκολίαι διὰ τοὺς κατοίκους τῆς Ραγούσης, καὶ τὸ ὁποῖον ἀπόκειται εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Βιέννης.

◆ Ἡ σφραγὶς τοῦ Αὐτοκράτορος, ἡ ὁποία εὑρίσκεται εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Μοδένης.

◆ Ἡ εἰκὼν τοῦ Αὐτοκράτορος εἰς τὸν κώδικα, ὁ ὁποῖος περιέχει τὸ χρονικὸν τοῦ Ζωναρᾶ. Ὁ κώδιξ αὐτὸς ἀπόκειται εἰς τὴν βιβλιοθήκην Estense τῆς Μοδένης.

◆ Ὑπάρχουν ἐπίσης εἰκόνες τοῦ Αὐτοκράτορος, ἔργα τοῦ Γεωργίου Κλόντζα, ἔτους 1950, τελείως φανταστικαί: 1) Ὁ Αὐτοκράτωρ ἐπὶ τοῦ θρόνου, 2) Ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ παρ' αὐτὸν ὁ θάνατος καὶ 3) Ὁ Αὐτοκράτωρ νεκρός.

Κατὰ τὸν παρελθόντα καὶ παρόντα αἰῶνα ἐγένετο προσπάθεια ἀπεικονίσεως τοῦ Αὐτοκράτορος. Ἐκ τῶν εἰκόνων τούτων, ἡ μόνη ἐπιτυχὴς εἶναι ἡ γενομένη ὑπὸ τοῦ Δ. Τσόκου, τὸ 1859, τὴν ὁποίαν ἐλιθογράφησε ὁ Γεώργιος Κόλμαν. Ἡ εἰκὼν αὐτὴ ἐσχεδιάσθη ἐπὶ τῇ βάσει τῆς χρυσῆς βούλλας τῶν ἀρχείων τῆς Βιέννης. Εἰς αὐτὴν τὴν εἰκόνα ὁ Αὐτοκράτωρ φέρει τὴν ἐπίσημον αὐτοκρατορικὴν περιβολήν, διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς κρατεῖ σκῆπτρον καὶ διὰ τῆς ἀριστερᾶς εἰλητόν.

Πολὺ διαδεδομένη εἶναι ἐκείνη ἐκ τῶν εἰκόνων, ἡ ὁποία παρουσιάζει τὸν αὐτοκράτορα ὄρθιον νὰ φορῇ κράνος μὲ λοφίον, νὰ ἔχῃ θώρακα μακρὸν καὶ ἐπιθωράκιον καὶ ξίφος ἀνηρτημένον ἐκ τελαμῶνος. Διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς κρατεῖ δόρυ, τὴν δὲ ἄλλην στηρίζει ἐπὶ τοῦ ξίφους. Τὴν εἰκόνα ταύτην ἐφιλοτέχνησεν ὁ Μαρῖνος Κωνσταντινίδης. Μολονότι δὲ εἶναι ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἐσφαλμένη, εὐρέως ἐκυκλοφόρησε καὶ διὰ τοῦτο εἶναι ἡ περισσότερον γνωστή.

Περὶ τῆς εἰκόνος ταύτης τοῦ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, ὁ κορυφαῖος τῶν Ἑλλήνων Βυζαντινολόγων Σπυρ. Λάμπρος γράφει τὰ ἑξῆς: «Ἡ εἰκὼν αὕτη ἐν τῇ ἐξεζητημένῃ αὐτῆς φιλοκαλλίᾳ, εἶναι καὶ τῆς ἐν τῇ Πατρίδι δημοσιευθείσης ἔτι ἀτυχεστέρα. Ὁ Αὐτοκράτω παριστάνεται ὄρθιος, μέχρι τοῦ ὑπογαστρίου. Φορεῖ κράνος περίκοσμον, κορυφούμενον εἰς λοφιὰν πρὸς τὰ κάτω ἀνεμιζομένην, θώρακα μακρόν, ἐφ' οὗ βραχὺ ἐπιθωράκιον, ὁμοίως κεκοσμημένον ὑπὸ ἀνθεμίων, καὶ ξίφος ἀνηρτημένον ἀπὸ τελαμῶνος, ἀδηλον ποῦ στηριζόμενον. Καλύπτεται δὲ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὑπὸ μανδύου ἐπὶ μὲν τῶν ὤμων ἔχοντος τὴν ὥραν διανθῆ ὑπ' ἀνθεμίων, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις μέρεσιν ὑπὸ μαιάνδρων, κάτωθεν δὲ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου, ὅπου κομβοῦται εἰς ἄτεχνον θηλειάν, ὑπὸ μαιάνδρων τε καὶ ἄλλων ἀνθεμίων. Οἱ ἄνω βραχίονες καλύπτονται ὅλοι ὑπὸ μεγάλων φολίδων, οἱ δὲ κάτω κεκαλυμμένοι καὶ αὐτοὶ δι' ὑφάσματος, καθ' ἃ φαίνεται ἀπολήγουσιν εἰς περιχειρίδας παντελῶς ὁμοίως πρὸς τὰς φερομένας ὑπὸ τοῦ Τριβουλέτου ἐν τῷ Ριγολέττῳ. Καὶ διὰ μὲν τῆς ὑψωμένης δεξιᾶς κρατεῖ ὁ Αὐτοκράτωρ δόρυ, τὴν δὲ καθημένην δεξιὰν στηρίζει ἐπὶ τοῦ ξίφους.

»Τῆς ὅλης ἀστόχου ταύτης εἰκόνος σχεδιαστὴς ἀναγράφεται ἕν τινι ὑποσκίῳ γωνίᾳ τοῦ μανδύου ὁ Μαρῖνος (Κωνσταντινίδης), μαθητὴς τότε τοῦ Πολυτεχνείου. Εἶναι δὲ τραγελαφικὸν μῖγμα στοιχείων τῆς Ἑλληνικῆς καὶ ρωμαϊκῆς ἀρχαιότητος καὶ ἐνίων μεσαιωνικῶν ἐκ τῆς Δύσεως, οὐδένα δ' ἔχει, ἔστω καὶ ἄποθεν βυζαντιακὸν χαρακτῆρα. Ὁ σχεδιαστὴς δὲν ἔλαβε τὸν κόπον νὰ μελετήσῃ βυζαντινὰς εἰκόνας, ἠστόχησε δὲ παντελῶς καὶ περὶ αὐτὸν τὸν εἰκονικὸν τύπον τοῦ Κωνσταντίνου, ὃν ἐπεδίωξε μόνον νὰ παραστήσῃ νεαρὸν καὶ ὡραῖον, οἱονεὶ ἐκ τοῦ κομμωτηρίου ἔναγχον ἐξελθόντα. Οὕτω μόνον ἄξιον λόγου ἐν τῇ εἰκόνι ταύτῃ ἐναπομένει ἡ ἀγαθὴ πατριωτικὴ πρόθεσις τῆς ἐκδούσης αὐτὴν ἑταιρείας, ὑπὸ δὲ ἱστορικὴν ἔποψιν εἶναι ἄχρηστος παντελῶς. Ἀλλ' οὐδὲ κἂν πρωτότυπος εἶναι ἡ εἰκὼν ἡ ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀλλ' ἁπλοῦν ἐν μεγεθύνσει ἀντίγραφον εἰκόνος τοῦ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, φερομένης ὑπ' ἀριθ. 88 ἐν ἐγχρώμῳ λιθογραφικῷ πίνακι παριστάνοντι τὴν σειρὰν τῶν βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων ἀπὸ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, φερόντων ἄλλων μὲν στέμμα, ἄλλων δὲ κράνος καὶ εἰλημμένων ἐν μέρει ἐκ νομισμάτων, σπανιώτερον δ' ἐξ ἄλλων εἰκόνων, ἀλλὰ πάντων καλλωπισθέντων καὶ αὐθαιρέτως μεταπλασθέντων. Ἐξεδόθη δὲ ὁ πίναξ οὗτος τῷ 1884 ἐκ τῆς ἐν Ὀδησσῷ λιθογραφίας Ἀντ. Ε. Φεζέγκου, καί τινα ἀντίτυπα αὐτοῦ φέρουσιν ἐν ὑποσημειώσει τὸ ὄνομα Κ. Θεοχάρη.

Ἀλλὰ καὶ ἕτερος Βυζαντινολόγος καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, Ἀδ. Ἀδαμαντίου, γράφει εἰς τὴν μεγάλην Ἑλληνικὴν Ἐγκυκλοπαιδείαν: «Ἡ εἰκονογραφικὴ παράδοσις παρουσίασε τὸν Κωνσταντῖνον ὡς θρυλικὸν ἥρωα πολεμιστήν. Τὸ πρᾶγμα δὲ συνε-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛΙΔΑ

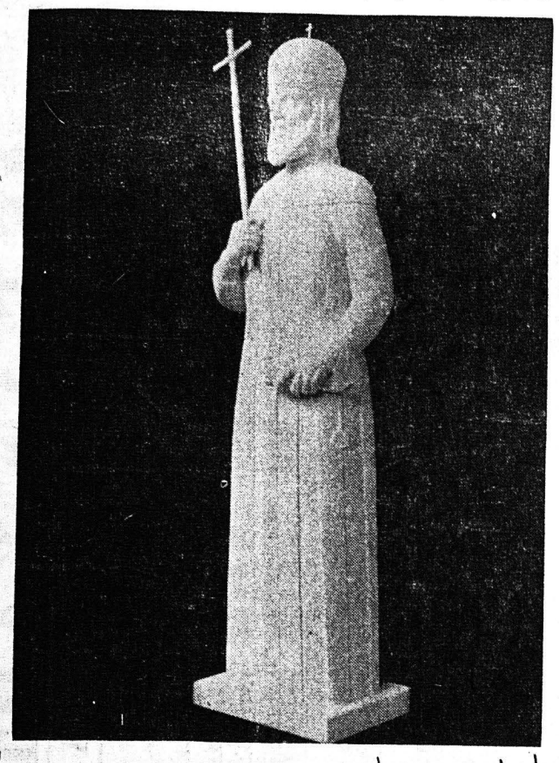

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ ΕΝΟΣ ΑΠΟΤΟΜΟΥ ΣΤΡΗΠ - ΤΗΖ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΟΣ

ΦΡΥΝΗ, ἡ ἀρχαία ἑταίρα

Σχετικαὶ πληροφορίαι ἀρχαίων συγγραφέων

Ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Χ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΑΔΟΥ, φιλολόγου - καθηγητοῦ

Γ΄

Ὁ W.G. De Burgh εἰς τὸ ἔργον του «The legacy of the ancient world» κληροδότημα τοῦ ἀρχαίου κόσμου, γράφει: «Αἱ γυναῖκες δὲν ἔπαιζον κανένα ρόλον εἰς τὴν δημοσίαν ζωὴν τῶν Ἀθηνῶν. Εἰς τὴν τέχνην ὅμως καὶ τὴν ποίησιν ὡς καὶ εἰς τὴν λατρείαν εἶναι πανταχοῦ παροῦσαι... Αἱ Ὁμηρικαὶ ἡρωΐδες ἔχουν μίαν ἀξιοπρέπειαν καὶ ἐλευθερίαν, ἡ ὁποία ἔρχεται εἰς ἀντίθεσιν μὲ τὴν ὑποταγὴν των καὶ ἀπομόνωσιν τῶν μετὰ ταῦτα χρόνων... Εἰς τὰς Ἀθήνας τόπος τῶν γυναικῶν πρὸς δράσιν ἦτο ἡ οἰκία, τῶν ἀνδρῶν ἡ πόλις». Συνεπῶς τὸ τοῦ Περικλέους «τὸν δὲ τῶν πολιτικῶν μὴ μετέχοντα οὐκ ἀπράγμονα, ἀλλ' ἄχρεῖον νομίζομεν εἶναι» ἰσχύει μόνον διὰ τοὺς ἄνδρας, ἐνῷ αἱ γυναῖκες ἀπεῖχον τῶν πολιτικῶν, μένουσαι ἐν τῷ οἴκῳ.

Εἰς τὴν «Ἠλέκτραν» τοῦ Σοφοκλέους, στ. 1240 - 1242, παρατηροῦμεν ὅτι αἱ γυναῖκες οὐδέποτε ἐξέρχονται τῆς οἰκίας των.

«Τόδε μὲν οὔ ποτ' ἀξιώσω τρέσαι,
περισσὸν ἄχθος ἔνδον γυναικῶν ὄν ἀεί».

Δηλαδή: Οὐδέποτε θὰ φοβηθῶ τὸ ἄχρηστον πλῆθος τῶν γυναικῶν, τὸ ὁποῖον οὐδέποτε ἐκ τῆς οἰκίας ἐξέρχεται.

Ὡς πρὸς τὴν ἐνδυμασίαν των σημειώνω τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ρωμαίου σοφιστοῦ Αἰλιανοῦ, σοφιστεύσαντος ἐν Ρώμῃ ἐπὶ τῶν μετ' Ἀδριανὸν χρόνων: «Ἐπὶ μὲν γὰρ τῆς κεφαλῆς στεφάνην ἐπετίθεντο ὑψηλήν, τοὺς δὲ πόδας σανδάλους ὑπεδοῦντο, ἐκ δὲ τῶν ὤτων αὐταῖς ἐνώτια (=σκουλαρίκια) μακρὰ ἀπεκρέματο, τῶν δὲ χιτώνων τὰ περὶ τοὺς ὤμους ἄχρι τῶν χειρῶν οὐ συνέρραπτον, ἀλλὰ περόνας (=παραμάνες) χρυσαῖς καὶ ἀργυραῖς συνεχέσι κατελάμβανον (=συνέδεον) («Ποικίλη Ἱστορία» Α, 18).

Ἐνδεικτικὴ περὶ τοῦ καλλωπισμοῦ των εἶναι καὶ ἡ μαρτυρία τοῦ κωμικοῦ ποιητοῦ Ἀριστοφάνους εἰς τὴν «Λυσιστράτην», τμῆμα τῆς ὁποίας παραθέτω κατὰ μετάφρασιν Πολ. Δημητρακοπούλου:

ΚΑΛΟΝΙΚΗ:
«Μὰ οἱ γυναῖκες πῶς μποροῦν κάτι καλὸ νὰ κάνουνε
καὶ κάποια φρόνιμη δουλειά, ποὺ κάθονται καὶ βάνουνε
στὸ σπίτι τους φτιασίδια καὶ κίτρινα φορέματα καὶ χίλια δυὸ στολίδια
ποὺ βάνουν καὶ Κιμβερικὰ φουστάνια (δίχως ζώνη)
καὶ παντουφλάκια ἐλαφρά;»

Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς ἀνωτέρω συγγραφεῖς ὁ Πλάτων εἰς τὸ Ε΄ βιβλίον τῆς «πολιτείας» του, ἀφοῦ θεωρήσῃ τὰς γυναῖκας σχεδὸν ἰσαξίους πρὸς τοὺς ἄνδρας εἰς πλείστας ἀσχολίας καὶ μάλιστα εἰς τὴν φύλαξιν τῆς πόλεως, ἐπιφέρει τὴν ἑξῆς παράδοξον γνώμην: «Τὰς γυναῖκας ταύτας τῶν ἀνδρῶν τούτων πάντων πάσας εἶναι κοινάς, ἰδίᾳ δὲ μηδενί, μηδεμίαν συνοικεῖν· καὶ τοὺς παῖδας κοινούς, καὶ μήτε γονέα ἔκγονον εἰδέναι τὸν αὐ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛΙΔΑ

Η ΓΕΝΝΑΙΟΤΗΣ ΚΑΙ Η ΘΥΣΙΑ ΤΩΝ ΣΟΥΛΙΩΤΩΝ

ΚΟΥΓΚΙ, Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΑΛΞΙΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΜΑΣ ΕΟΡΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΒΡΑΧΟΝ

ΚΑΙ ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑΤΟΣ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ. Μὲ Ἐθνικὴ μεγαλοπρέπεια καὶ ἱερὴ συγκίνησι πανηγυρίζονται τὴν Κυριακὴ (σήμερα) στὸν ἱστορικὸ βράχο τοῦ Κουγκίου οἱ ἑορτὲς τοῦ Σουλίου. Μὲ τὴν ἑορτὴ αὐτὴ τιμῶνται οἱ ἀγῶνες τῶν γενναίων Σουλιωτῶν γιὰ τὸ εὐγενέστερο ἰδανικὸ τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως, τὴν ἐλευθερία.

Ἀποδίδονται τιμὲς στὸ αἷμα τῶν ἡρώων ποὺ πότισε ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν—ἐπὶ τουρκοκρατίας—τὸν ἄγονο χῶρο τῆς ἱστορικῆς γῆς. Μὲ τὴν ἀναπαράστασι τοῦ ὁλοκαυτώματος τοῦ Καπετὰν Καλόγηρου Σαμουήλ, ξαναζωντανεύει μιὰ σελίδα ἄφθαστου μεγαλείου καὶ ἄφατου ἡρωϊσμοῦ.

Στὸν ἱερὸ βράχο τοῦ Κουγκίου, Σήμερα, ἡ ἱστορία καὶ ὁ θρῦλος θὰ θυμήσουν αἱματοχυσίες θριάμβους, δόξες, ἀγῶνες, θυσίες καὶ ὁλοκαυτώματα. Θὰ ξαναζωντανέψουν ἀμούστακα παλληκάρια καὶ λυγερὲς Σουλιωτοπούλες ποὺ ἔπεσαν πρὶν πολλὰ χρόνια, νεκροὶ ἀπὸ τὸ μολύβι τοῦ τυράννου. Θὰ θυμήσουν ἀκόμη τὶς δύσκολες ὧρες τῶν μεγάλων ἱστορικῶν ἀποφάσεων τῶν ὁπλαρχηγῶν τοῦ Σουλίου. Τίς ὧρες τῆς ἀγωνίας στὴν «σύναξι» καὶ τὸν παλμὸ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ποὺ ἐπικρατοῦσε στὶς ἀνακοινώσεις τῶν ἀποφάσεων.

Γενναῖοι, ριψοκίνδυνοι, ταχεῖς, εὐσταλεῖς, ὑπερήφανοι, ἀφιλοχρήματοι οἱ Σουλιῶτες ἔκαναν ἕναν σκληρὸ καὶ ἀδιάπτωτο ἀγῶνα γιὰ τὴν ἐλευθερία τους. Δὲν ὑπεράσπιζαν ὑλικὰ συμφέροντα δὲν ὑπεραμύνονταν γιὰ μιὰ γῆ εὔφορη καὶ προσοδοφόρο. Ἀγωνιζὸ ταν νὰ κρατήσουν τὴν γῆ τους ἀμόλυντη, τὸ ἰδανικό τους ἄτρωτο.

Στὸν ἀγῶνα τους αὐτὸ οἱ Σουλιῶτες εἶχαν τὴν τύχη νὰ διοικοῦνται ἀπὸ ἄνδρες ἀληθινούς, ἀπὸ ἡγέτες πατριῶτες. Ἀνυποχώρητη ἦταν ἡ ἡγεσία στοὺς ἐθνικοὺς στόχους της. Κανένα δέλεαρ δὲν λύγιζε τοὺς καπεταναίους. Ἀψηφοῦσαν καὶ τιμὲς (προδοσίας) καὶ δόξες καὶ πλούτη. Πολλὲς φορὲς προσεφέρθη μὲ ἁπλοχεριὰ τὸ χρυσάφι σὲ καπεταναίους, σὰν τίμημα μιᾶς κάποιας προδοσίας, ἀλλὰ ἐκεῖνοι ὑπερήφανοι ἀπέρριψαν μὲ ἀδελυγμία μιὰ τέτοια προσφορά.

Μὲ τὴν ἀκτινοβολία τῆς ἡγεσίας τους οἱ Σουλιῶτες μὲ τὴν θαλπωρὴ τῆς οἰκογενειακῆς τους ἀρετῆς καὶ μὲ τὴν ἀδάμαστη πίστι τους ὅτι ὁ ἱερὸς χῶρος τοὺς ἀνήκει, ἐθαυματούργησαν. Ντρόπιασαν τὸν Ἀλῆ πασᾶ καὶ τ' ἀναρίθμητα ἀσκέρια του... Καὶ ὅταν ἦρθε ἡ φρικτὴ μέρα τῆς προδοσίας ὁ Καπετὰν Καλόγηρος, Σαμουὴλ πραγματοποιεῖ τὸ ὁλοκαύτωμα.

Στὶς ἑορτὲς τοῦ Σουλίου ποὺ διοργανώνει ἡ νομαρχία Θεσπρωτίας δίδεται πανηγυρικὸς χαρακτήρ. Στὶς ἑορτὲς αὐτὲς θὰ παρίστανται ἀντιπρόσωποι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἐκπρόσωποι τῆς κυβερνήσεως. Τὸ πρόγραμμα τοῦ ἑορτασμοῦ περιλαμβάνει ἀναπαράστασιν τοῦ ὁλοκαυτώματος τοῦ Κουγκίου, προσκλητήριον νεκρῶν ἐθνικοὺς χοροὺς καὶ ἄλλες ἐκδηλώσεις. Ὁ ἐπίσημος ἑορτασμὸς θὰ γίνῃ στὸν βράχο τοῦ Κουγκίου.

Ἱστορικὸς

ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ ΜΕ...

ΠΟΝΤΟΙ ΑΠΙΑΣΤΟΙ ...ΤΟ ΒΕΛΟΝΙ

Ὁ Τουρισμὸς σ' ἄλλες χῶρες ἀποτελεῖ πηγὴ ζωῆς. Οἱ γείτονές μας οἱ Ἰταλοὶ ἐκμεταλλεύονται ἀκόμα καὶ... κοτέτσια! Καὶ στὴν Ἑλλάδα ἔχει ἀρχίσει νὰ καλλιεργῆται, τελευταίως. κάποια διάθεσι ὑποδοχῆς τῶν ἐπισκεπτῶν ἀλλοδαπῶν. Μάλιστα, ἐπίσημα τὸ Κράτος, διὰ τοῦ ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἐν τῇ προσπαθείᾳ του νὰ ἐξασφαλίσῃ περισσότερο εὐχάριστη διαμονὴ στοὺς τουρίστες, ἔλαβε μέτρα περιστολῆς τῶν κατ' ἐπάγγελμα ἐραστῶν καὶ τῶν ἄλλων, τῶν ἀνωμάλων. Ἀλλά, γιὰ σκεφθῆτε, ἐνῷ αὐτὰ συμβαίνουν στὴν Πρωτεύουσα, ἄλλα ἀποφασίζουν μερικοὶ ἀπολίτιστοι. Οἱ τελευταῖοι, χάριν... παιδιᾶς, τοποθετοῦν «παγίδες» στοὺς δρόμους. Καλύπτουν μὲ χώματα καρφιὰ στὰς ἐθνικὰς ὁδούς, ἔτσι ὥστε διερχόμενος ἐπ' αὐτοῦ τροχὸς αὐτοκινήτου νὰ ὑποστῇ... «τραυματισμὸ» στὸν ἀεροθάλαμό του. Διακόπτεται τὸ ταξίδι καὶ ἀντικαθίσταται ὁ τροχός. Πιὸ κεῖ, κρυμμένα πίσω ἀπὸ θάμνους, διασκεδάζουν μὲ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς... σοφίας τους δυὸ - τρία τσοπανόπουλα!!! Κι, αὐτὸ λέγεται: «Τουριστικὸ πνεῦμα»!

★

Μιὰ παρομοία πρᾶξι, ἀλλὰ μὲ ἄλλη νοσηρὰ σκέψι, μᾶς κατηγέλθη ὅτι ἐγένετο στὴν ὁδὸν Πατρῶν – Καλαβρύτων. Λὲς καὶ δὲν ἐπήρκουν οἱ λακκοῦβες - παγίδες, ποὺ σημειώνουν τὴν παρουσία των, γιὰ νὰ νοσταλγῇ ὁ ἀγανακτημένος νεοέλληνας Πάγκαλο, προστέθηκαν καὶ... ὁδοφράγματα! Κορμοὶ καὶ κλῶνοι μεγάλων κάκτων — «ἀθανάτων» — ἀντὶ νὰ φράζουν τὰ περιβόλια τῶν ἀγροτῶν μας, ἐμποδίζουν τὴν διέλευσι τῶν τουριστῶν, Ἑλλήνων καὶ ξένων. Ὑπεχρεώθησαν, πρὸ ἡμερῶν, δυὸ τρυφερὲς ὑπάρξεις νὰ διακόψουν τὴν πορείαν των πρὸς Ἁγίαν Λαύραν καὶ Μ. Σπήλαιο, νὰ κατέλθουν τοῦ αὐτοκινήτου των καὶ νὰ ἀγωνισθοῦν γιὰ νὰ ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὸ ὁδικὸ κατάστρωμα τοὺς κορμοὺς τῶν «ἀθανάτων»! Κι' αὐτὸ σὲ 4 – 5 σημεῖα. Κόπου στὸ βάθος τοῦ γηλόφου διεγράφη ἡ σκιὰ δυὸ ἀγοριῶν θεατῶν. Πάντα ταῦτα πρὸς ἐνημέρωσι τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν...

★

Ὑποστηρίζεται, ὅτι ὡρισμένοι νέοι, ἐφωδιασμένοι μὲ θρασύτητα, καταβάλλουν τὸ ἀντίτιμο εἰσιτηρίου δευτέρας θέσεως καὶ... ἐξασφαλίζουν τὶς ἀνέσεις τῆς πρώτης. Ἐὰν πρόκειται περὶ θεάτρου, μετὰ τὴν ἔναρξι τῆς παραστάσεως μετατοπίζονται καὶ καταλαμβάνουν Α΄ θέσι. Καὶ στοὺς σιδηροδρόμους ὅμως, ἀφοῦ ἐκκινήσῃ ἡ ἀμαξοστοιχία, τὸ αὐτὸ παρατηρεῖται. Τὴν «ἐξυπνάδα» ἔχουν μερικοί· εὐτυχῶς ἐλάχιστοι. Καὶ σ' αὐτοὺς προσετέθη προχθὲς εὐτραφέστατος ἱερωμένος!!

★

Στὸν παραπονούμενο ἔγγαμο γιὰ τὶς ἀτυχίες του, εἰς παροδικὰς περιπετείας, ἐχαμογέλασε, προσφάτως, ἡ τύχη! Εἶχε τὴ μορφὴ χαριτωμένης νέας συνταξιδιώτισσας. Εὐπρόσδεκτα ἐγένοντο τὰ μειδιάματά της. Πολλὰ ὑποσχομένη ἡ ματιά της, τὸν χάϊδευε μὲ διακριτικότητα, ἐνῷ ἡ γλῶσσα περιεφέρετο μὲ ἱκανοποίησι στὴν καμπύλη τοῦ «πυραύλου» - παγωτοῦ της. Καὶ ἡ εὔνοια διήρκεσε μέχρι τὸ Διακοπτό. Ὁ ὁδοντωτὸς «κατέπιε» τὸ ἀντικείμενο τῆς περιπετείας! Ὁ συνοδοιπόρος βυθίστηκε στὸ κάθισμά του· καὶ τὸν ἀγκάλιασε ἡ μελαγχολία, μέχρι τὴν πρωτεύου-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛΙΔΑ

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ
ΙΩΑΝΝΟΥ Σ. ΜΠΕΜΠΕΛΗ
ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ 105, ΤΗΛΕΦ. 42-54
ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΑΙ:
★ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ
★ ΕΛΛΗΝΙΚΑ
★ ΦΥΣΙΚΑ
★ ΧΗΜΕΙΑ
ΤΜΗΜΑΤΑ: Διὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν Ἀπολυτήριον Α΄ καὶ Β΄ ΤΥΠΟΥ.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ: Ἄριστοι ἐκπαιδευτικοὶ ΜΕ ΠΛΟΥΣΙΑ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑΚΗ ΠΕΙΡΑ.

Crompton Parkinson
ΑΓΓΛΙΑΣ
ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΟΙ ΑΝΕΜΙΣΤΗΡΕΣ ΟΡΟΦΗΣ ΕΙΣ 3 ΜΕΓΕΘΗ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ:
ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ & ΤΡΙΩΝ ΝΑΥΑΡΧΩΝ ΠΑΤΡΑΙ
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 37 - 14

ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΕΙΟΝ Δ. ΤΖΙΜΑ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 204, ΤΗΛ. 70-253, ΠΑΤΡΑΙ
1) ΑΝΑΒΑΤΟΡΙΑ αὐτοτελῆ «ἑτοιμοπαράδοτα»
2) ΑΝΑΒΑΤΟΡΙΑ «Ράγες τοῦ μέτρου»
3) ΒΑΡΟΥΛΚΑ ἠλεκτρικὰ
4) ΒΑΡΟΥΛΚΑ βενζινοκίνητα
5) ΠΡΕΣΣΕΣ τσιμεντολίθων
6) ΧΕΙΡΑΜΑΞΙΑ μὲ ἐλαστικὰ πνευστά — συμπαγῆ
Μὲ μικρὰν προκαταβολὴν καὶ μεγάλας εὐκολίας πληρωμῆς.
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΙ ΗΓΓΥΗΜΕΝΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ καὶ ΑΠΟΔΟΣΕΩΣ

ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΩΡΑ 5.30 Μ.Μ.
ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ ΤΗΣ
ΠΑΝΑΧΑΪΚΗΣ
ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΑΙ ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΠΑΤΡΩΝ
ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ
ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

ΤΟ ΛΑΪΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ
Κυκλοφορεῖ τώρα εἰς 32άδες
2.400.000 ΔΡΑΧ.
Κερδίζει ὁ πρῶτος ἀριθμὸς
Κλήρωσις κάθε Δευτέρα
ΤΟ ΛΑΪΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ
Δίνει φτερὰ στὰ ὄνειρα καὶ στὶς ἐλπίδες σου
Ἀγόρασε σήμερα, ἀγόρασε τώρα ἕνα
ΛΑΪΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ

Τὸ ὄνειρο τῆς δροσιᾶς!
Τὸ ὄνειρο κάθε γυναίκας!
ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΨΥΓΕΙΟ
KELVINATOR
Τέλειο σὲ ὅλα! καὶ μὲ στιγμιαία ἀπόψυξι (σὲ 1 λεπτό)!
Πολυτελὴς ἐξωτερικὴ ἐμφάνισις, γερὴ ἀθάνατη κατασκευή, θάλαμος ἀπὸ STYRON, ἐξυπνη ἐκμετάλλευσις ἐσωτερικοῦ χώρου, ἰσχυρὸ ψυκτικὸ μηχάνημα, μαγνητικὴ πόρτα, ἀθόρυβη λειτουργία, καὶ τὸ οἰκονομικώτερο σὲ κατανάλωση.
KELVINATOR
"ΑΛΕΚΤΩΡ"
Γιὰ ὅλη σας τὴ